

தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரம் வேற்றுமையியல் சாஸ்திரியாரின் உரைத்திறன்

மா.மீனாட்சிசுந்தரம்
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ் உயர்நிலைப்பள்ளி, அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை- 02

ஆய்வுச்சுருக்கம்

காலந்தோறும் தொல்காப்பியம் குறித்து ஆய்வு புலத்தில் வெவ்வேறு கோணத்தில் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர். அந்தளவில் அப்பனுவல் ஆய்வுக்கான இடத்தைக் கோருகிறது. முதலில் தொல்காப்பியத்தை வெளியுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் உரையாசிரியர்களே. அதேவேளையில் தமிழ் சமூகத்தோடு ஒன்றினைத்து பல்வேறு உரைகள் எழுதப்பட்டன. அந்தவகையில் முக்கியமானவர் சுப்பிரமணியசாஸ்திரியாவர். தொல்காப்பியத்தில் உள்ள வேற்றுமையின் அமைப்பு பற்றியும் அவற்றின் வகைகள் குறித்தும் மிக விரிவாக இக்கட்டுரை ஆய்வுசெய்யப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக சாஸ்திரியாரின் தனித்துவத்தையும் இக்கட்டுரை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

முன்னுரை

இளம்பூரணர் தொடங்கி சுப்பிரமணியசாஸ்திரியார் வரை தொல்காப்பியத்திற்கு உரை கண்டவர்கள் முக்கியமாக ஏழுபேர். இவர்கள் உரையை ஒப்பு நோக்கும்போது சிலவிடங்களில் சாஸ்திரியாரின் உரை தனித்தன்மை பெற்று விளங்குகிறது. தாம் வேறுபடுவதற்கான காரணத்தையும் அவர் சுட்டிச் செல்கிறார். அவ்வாறு நிகழும் இடங்களை வேற்றுமையியலில் பின்வருமாறு காணமுடிகிறது.

வேற்றுமையியல்

தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரத்தில் இரண்டாவதாக அமைவது வேற்றுமையியல். இதற்கு சேனாவரையர் சொல்நிலையிலும் தெய்வச்சிலையார் தொடர் நிலையிலும் உரை கண்டனர். கிளவியாக்கத்துடன் வேற்றுமையியலுக்கு உள்ள இயைபினை உரையாசிரியர்கள் கீழ்வருமாறு எடுத்துரைப்பர். அதனை சாஸ்திரியார் தன் உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

இளம்பூரணர், “மேல் ஒத்தினுள் நான்கு வகைப்பட்ட சொற்களையும் கூறிப்போந்த தொல்காப்பியனார் அவற்றுள் முதலாவதாக உள்ள பெயர்ச்சொல்லின் இலக்கணத்தை உணர்த்த இங்கு எடுத்துக்கொண்டார்”¹ என்கிறார்.

சேனாவரையர், “நான்கு சொற்களுக்கும் புது இலக்கணம் உணர்த்தி, இவ்வோத்தினுள் சிறப்பு இலக்கணம் உணர்த்துகிறார்”² என்கிறார். பெயர்ச்சொல்லின் சிறப்பு இலக்கணம் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும் என்பது அவர் கருத்து.

நச்சினார்க்கினியர், ‘முன்னர் நான்கு சொற்கும் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்தி இப்பொதுவிலக்கணம் கூறுகின்ற ஒத்தினை அவற்றுடன் சேர்த்துக் கூறினார். இவ்வோத்து பொதுவிலக்கணமே கூறியது ஆயிற்று’ என்கிறார்.

தெய்வச்சிலையார், மேல் அவ்வழி தொடர் கூறி, இனி வேற்றுமைத் தொடர் கூறுகிறார்.

சேனாவரையர், இளம்பூரணர் கருத்தை மறுத்து, ‘இவ்வோத்து பெயர் இலக்கணம் உணர்த்துகிறது’ என்கிறார். இதற்கு உரை எழுதும் சாஸ்திரியார் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் மூவர் கூறும் உரையும் பொருத்தமற்றது என்றும், தெய்வச்சிலையார் கூறும் உரையே மிகப் பொருந்தும் என்றும் கூறுகிறார்.

வேற்றுமை என்பது பெயர்ப்பொருளை செயப்படுபொருள் முதலியனவற்றோடு வேறுபடுத்தி உணர்த்துவது என்கிற சேனாவரையர் கருத்தை சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் ஏற்கிறார். “வேற்றுமைப் பொருள் ‘காரகம்’ என்றும் வேற்றுமை உருபு ‘உபக்தி’ என்றும் அழைக்கப்பெறும். வேற்றுமைப்பொருளுக்கு அடையாளமாக விளங்குவதே வேற்றுமை உருபு”³ என்கிறார் சாஸ்திரியார்.

முதல் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லையே எனின் அதனை ‘உருவிலி உருபன்’ என மொழியியலார் கொள்வர். முதல் வேற்றுமைதான் விளிவேற்றுமையாக மாறுகிறது.

“தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருவகை அமைப்புகள் இருந்தன. ஓர் அமைப்பு வேற்றுமைகள் 7 என்றும் இன்னொரு அமைப்பு விளிவேற்றுமையோடு சேர்ந்து மொத்தம் எட்டு வேற்றுமைகள் என்றும் இதனை தன் உரையில் சாஸ்திரியார் குறிக்கிறார்.”⁴

வேற்றுமைகளின் பெயர்களைச் சொல்லும்பொழுது தொல்காப்பியர்,

“அவைதாம்

பெயர் ஐ ஒரு கு

இன் அது கண் விளி என்னும் ஈற்ற”⁵

என்கிறார். இதற்கு உரை எழுதிய தெய்வச்சிலையார், இந்நூற்பா வேற்றுமைகளின் உருபுகளையும் அவை பெயரின் ஈற்றில் வரும் என்பதையும் உணர்த்துகிறது என்கிறார். உருபை வைத்தே வேற்றுமைகளைத் தொல்காப்பியர் பெயரிடுகிறார் என்ற தெய்வச்சிலையாரின் கருத்தை சாஸ்திரி ஆதரிக்கிறார்.

எழுவாய் வேற்றுமை :

“.....

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர் தோன்று நிலையே”⁶ என்பதன் மூலம் தொடர்நிலையில் வேற்றுமைகளைத் தொல்காப்பியர் காண்கிறார் என்பது அவர் கருத்து. மேலும், “சேனாவரையர் கூறும் முதல் வேற்றுமையின் உருபும் உணர்த்துகிறது என்பதையும் ஆதரிக்கிறார்.”⁷

முதல் வேற்றுமையையே தொல்காப்பியர் எழுவாய் வேற்றுமை என்பதனால் எழுவாய்க்குரிய பயனிலைகளை ஒரு நூற்பாவில் குறிக்கிறார்.

“பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல்

வினை நிலை உரைத்தல் வினாவிற்கு ஏற்றல்

பண்புகொள வருதல் பெயர் கொள வருதல் என்று

அன்றி அனைத்தும் பெயர் பயனிலையே”⁸

பயனிலை எத்தனை வகைப்படும் என்பதை இந்நூற்பா உணர்த்துகிறது என்கிறார் சாஸ்திரியார். “உருபுயேற்றல் பெயருக்கு இலக்கணமன்று”⁹ என்கிறார். ஏனெனில் அவ்வாறு இருந்தால் ஒரு சொல் உருபு

ஏற்ற பின் தான் பெயராகும் என்பது அவர் கருத்து.

“பெயரினாகிய தொகையுமாருளவே

யவ்வு முரிய வப்பாலான”¹⁰

இந்நூற்பாவிற்கு சேனாவரையர் பெயரின் ஆகிய தொகையும் எனும் உம்மையால் பெயரோடு பெயர் தொக்கனவே அன்றி பெயரோடு வினை வந்து தொக்க வினையினாகிய தொகையும் உள என்கிறார். இதே கருத்தை நச்சினார்க்கினியரும் ஏற்கிறார்.

ஆனால் உரையாசிரியர் பெயர் எவ்வாறு பயனிலை கொள்ளுமோ அவ்வாறு தொகைச்சொல்லும் கொள்ளும் என்று உம்மைக்குப் பொருள் கொள்கிறார். இதே கருத்தை தெய்வச்சிலையாரரும் ஏற்கிறார்.

சாஸ்திரி உரையாசிரியர், தெய்வச்சிலையார் கூறிய கருத்தை இந்நூற்பாவின் கருத்தாக குறிப்பிடுகிறார்.

“எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி

யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப”¹¹

என்னும் நூற்பாவிற்கு சேனாவரையர் பயனிலைகோடல் என பொருள் கொண்டனர். அதுவே இந்நூற்பாவிற்கு சிறக்கும் என்கிறார். ‘மூன்றிடத்துப் பெயரும் செவிப்புலனாகத் தோன்றி நின்று பயனிலை கோடல் செவ்விதென்ப’ என சேனாவரையர். ‘மூன்றிடத்து பெயரும்

வெளிப்படத்தோன்றி பயனிலைப்பட நின்றல் செவ்வியது” என தெய்வச்சிலையாரும் கூறுகின்றனர்.

இளம்பூரணர் ‘அவ்வியனிலையல்’ என்பதற்கு பயனிலைப்பட நின்றற்றன்மையில் திரியாமை என பொருள் கூறினார்.

“உரையாசிரியர் கொண்ட கருத்தைக் கொள்ளின் தோன்றா எழுவாய் உடைய முற்று வினையின் பிரயோகம் பெறப்படாது. எனவே, சேனாவரையர் தெய்வச்சிலையார் கொள்கையே சிறக்கும்”¹² என்கிறார் சாஸ்திரி.

“பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா

தொழினிலை ஒட்டும் ஒன்றலங்கடையே”¹³

என்றநூற்பாவில் பெயர் நிலைக் கிளவி என்பதற்கு இளம்பூரணர், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார் ‘பெயர்ச்சொல்’ என்கின்றனர். நச்சினார்க்கினியர் அதற்கு சொல்லும் பெயரது நிலையில் நின்றலை உடைய பெயராகியச் சொல்லும் என பொருள் கொண்டனர்

இதற்கு உரை காணும் சாஸ்திரி “பெயர்ப்பொருளைக் குறிக்கும் பொழுது பெயர்த் தன்மை அடைந்து அது பயனிலை கொள்ளும் உருபையும் ஏற்கும்”¹⁴ எனக் கூறுகிறார்.

“இரண்டாகுவதே ஐ எனப்பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி”¹⁵ என தொடங்கும் நூற்பாவிற் கு இளம்பூரணர், இரண்டாம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல் வினை, வினைக்குறிப்பு ஆகிய இரண்டையும் தனக்குத் தோன்றும் திறமாக உடையது” என்பார்.

பிற வேற்றுமைகள் :

நச்சினார்க்கினியர் ‘செய்ப்படு பொருளாய் அவ்வேற்றுமை உருபு ஏற்றச்சொல் தோன்றும்’ என்கிறார். ‘வினை என்பதற்கு செயல் எனவும், வினைக்குறிப்பு என்பதற்கு அவ்வினையால் குறிக்கப்பெறும் பொருள் எனவும் பொருள் கொள்வார்.’ சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார் வினை, வினைக்குறிப்பு என்பதற்கு கொண்ட பொருள் சிறந்தது அன்று என இவரது கருத்தை சாஸ்திரி மறுக்கிறார்.

“இந்நூற்பாவிற் கு நச்சினார்க்கினியர் கூறும் கருத்தே பொருத்தமானது என்று கூறுகிறார்.”¹⁶

“மூன்றாவது

ஒடு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

வினைமுதல் கருவி அனை முதற்றதுவே”¹⁷

என்ற நூற்பாவிற் கு “இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் நால்வரும் ஒரே பொருளைக் கூறுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துரைத்து அக்கருத்தையே ஏற்கிறார் சாஸ்திரி.”¹⁸

“நான்காவதே

கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

எப்பொருளாயினுங் கொள்ளும் அதுவே”¹⁹

எனும் நூற்பாவிற் கு இளம்பூரணர் கருத்தை ஆதரிக்கிறார். எப்பொருளாயினும் என்ற சூத்திரத்திற்குகூறியதால் கொடை மூன்றிடத்திற்கும் வரும் என்ற உரையாசிரியரின் கருத்தை ஏற்கிறார்.

“ஏழாகுவதே

கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

வினை செய்யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தி

னனைவகைக் குறிப்பில் தோன்றும் அதுவே”²⁰

என்ற நூற்பாவிற் கு சேனாவரையர் கருத்தை மட்டும் கூறி அது பொருந்துகிறது என்கிறார்.

“தன்னின முடித்தல் என்பது ஏனை வேற்றுமைச் சொற்களும் அவ்வப் பொருட்கண் குறிப்பில் வழி அவ்வப்பெயர்க்கண் வாராமை கொள்க என்ற சேனாவரையர் கருத்தை மட்டும் கூறுகிறார்”²¹

முடிவுரை

வேற்றுமை இயலில் உள்ள நூற்பாக்களுக்கு உரையாசிரியர்களின் கருத்தைச் சொல்லி அவற்றின் கருத்துப் பொருத்தத்தை தெளிவுபடுத்துவதோடு, சில இடங்களில் தாமே புதிய

கருத்தைக் கூறுவதும் இவருடைய நுண்மாண் நுழைபுலத்துக்குச் சான்றாக அமைகிறது. உரையாசிரியர்களின் கருத்தை வெறுமனே மறுக்காமல் அவர்கள் கூறிய காரணத்தையும் எடுத்துக் கூறி பின்னர் கருத்துக்களின் பொருத்தத்தை ஆய்வது இவர் உரையின் போக்காக அமைகிறது. நுட்பமாக பொருள் கூறும் இவர், மொழியின் திட்டத்தைத் தெளிவாக்குகிறார்

சான்றெண் விளக்கப் பட்டியல்

1. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, தொல்காப்பிய சொல்லதிகார உரைக்குறிப்பு, ப.எண்.68.
2. மேலது., ப.எண்.71
3. மேலது., ப.எண்.71
4. மேலது., ப.எண்.72
5. நச்சினார்க்கினியர்(உ.ஆ.), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், ப.எண்.110.
6. மேலது., ப.எண்.110.
7. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, முந்நூல்.,ப.எண்.73.
8. நச்சினார்க்கினியர்(உ.ஆ.), முந்நூல்.,ப.எண்.111.
9. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, முந்நூல்.,ப.எண்.77
10. நச்சினார்க்கினியர்(உ.ஆ.), முந்நூல்.,ப.எண்.112.
11. மேலது., ப.எண்.113.
12. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, முந்நூல்.,ப.எண்.82.
13. நச்சினார்க்கினியர்(உ.ஆ.), முந்நூல்.,ப.எண்.114.
14. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, முந்நூல்.,ப.எண்.85.
15. நச்சினார்க்கினியர்(உ.ஆ.), முந்நூல்.,ப.எண்.115.
16. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, முந்நூல்.,ப.எண்.86.
17. நச்சினார்க்கினியர்(உ.ஆ.), முந்நூல்.,ப.எண்.118.
18. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, முந்நூல்.,ப.எண்.90.
19. நச்சினார்க்கினியர்(உ.ஆ.), முந்நூல்.,ப.எண்.120.
20. மேலது., ப.எண்.125.
21. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, முந்நூல்.,ப.எண்.126.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. பி.சா.சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, தொல்காப்பிய சொல்லதிகார உரைக்குறிப்பு, கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு 1930.
2. நச்சினார்க்கினியர்(உ.ஆ.), இளங்குமரனார்(ப.ஆ.), தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், தமிழ்மண் பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 2003.
